

opusdei.org

Článek Mons. Javiera Echevarrúi v L'Osservatore Romano

Reprodukce článku Mons. Javiera Echevarrúi, který byl publikován na titulní stránce deníku L'Osservatore Romano.

06.09.2010

Staňme se svědky evangelia ve světě

BUDOUCNOST KNĚŽSKÉHO ROKU

Kněžský rok skončil 16. června tohoto roku. Není to ještě tak dlouho, a proto jsme si jeho aktuálnosti stále vědomi. Než dělat nějaké vyhodnocení, podívejme se osobně, jaké podněty církev v tomto roce vyvolala. Co se událo v Kněžském roce? Jaký vliv měl na nás kněze, které vyzval římský papež, aby tento rok prožívali s pomocí příkladného bratra, svatého Jana Marie Vianneye?

Tyto otázky vyžadují odpovědi, které si každý může dát sám před Bohem, v intimitě své modlitby. Aniž bychom se dotkli úrovně, která přesahuje rámec článku, vydejme se na cestu ne až tak osobní, ale stejně tak náročnou, totiž připomenout si cíle, které vytyčil Benedikt XVI., a následně orientovat naše myšlení do budoucnosti.

„Tento rok“, napsal papež v listě, ve kterém vyhlašuje Kněžský rok, „má

posílit u všech kněží pevné rozhodnutí k vnitřní obnově, aby jejich evangelijní svědectví v dnešním světě bylo intenzívnější a pronikavější.“ Citoval také několik slov, která často opakoval farář z Arsu a která přijal Katechismus katolické církve: „Kněžství je láska Ježíšova srdce.“ Aby pochopil sám sebe, kněz se nemůže omezit jenom na svou pastorální úlohu. Musí jít mnohem dál, až ke Kristu, v jehož lidství se zrcadlí život celé Trojice, a v němž se tento život otevírá všem lidem.

V tomto smyslu se musí chápat hloubka dalších slov svatého Jana Marie Vianney, která citoval římský papež: Kněz „pochopí sám sebe až v nebi“. Pouze v nebi, kde si kněz uvědomí nekonečný a nevýslovný dar vydání se Boha člověku, bude kněz zakoušet v plnosti svou vlastní a objektivní existenci. Bůh se nechtěl pouze lidem sdělit, ale v Kristu Ježíši

vzal na sebe naši přirozenost,
ustanovil církev a povolal určité lidi,
které svátostí kněžství proměňuje na
své služebníky a nástroje. „Bůh
odvážně, u vědomí našich slabostí,
věří, že každý je schopen na svém
místě správně jednat i odevzdat se“,
a to do té míry, „že se vydal do našich
rukou“. Tato odvaha je „vznešenost,
jež se skrývá ve slově
«kněžství».“ (Benedikt XVI., kázání
na zakončení Kněžského roku)

Po celém světě se v homiliích, listech,
projevech papeže, kongresech,
meditativních shromážděních i
modlitebních dní opakovaly tyto
velkolepé pravdy, jež povolávaly
každého a zvláště kněze k nové,
hluboké a radostné konverzi. Neboť
pokud se kněží necítí být zavázáni
svým kněžstvím na 100%, jak říkával
svatý Josemaría Escrivá de Balaguer,
nemohou zakusit tuto přemíru lásky,
která je kněžství vlastní. (homilie
Knězem navěky, 13. 4. 1973)

Co znamená toto pozvání? Odpověď na tuto otázku by vyžadovalo dlouhé pojednání o teologii a spiritualitě kněžství. Nicméně není troufalé se zastavit a rozvinout tři základní úvahy:

a) Máme si uvědomovat důstojnost kněžství, hodnotu a bohatství, který tento stav znamená, aby tato skutečnost pronikala do celého našeho chování. Celý náš život musí být autentický a navzdory naší malosti si musíme být jisti, že Kristus chce s naší pomocí předat lidskému rodu ovoce svého vykupitelského díla.

b) Vyžaduje po duchovním, aby se ztotožnil s Kristem, měl s ním „stejně smýšlení“ (Flp 2,5), zemřel sám sobě, aby v nás On žil (Gal 2,20). Cítit v sobě nutkání být člověkem eucharistie, žít mši svatou s vírou, že v každém jejím slavení se zvěčňuje Kristova oběť, kde Kristus umírá a je

vzkříšen a přichází na setkání se svou církví a knězem, aby je k sobě přitáhl a vedl je s Duchem k synovské intimitě s Bohem Otcem.

c) Chce sloužit, cum gaudio v Kristu a skrze Krista, svému stádu, církvi i celému lidstvu, aby v něm, stejně jako u Krista, nebylo nejmenšího místa pro egoismus nebo lhostejnost před potřebami bližních. Znamená to věnovat se usilovně, i když je to namáhavé, všemu tomu, co přispívá k dobru duší. S účinnou láskou při kázání Božího slova a ve svátosti smíření, kde kněz ve jménu Krista a s jeho autoritou uděluje rozhřešení.

Kněžský rok nás postavil před věčnost, před Boží lásku, která vytrvá a nepřestane a je stále plná mladosti a aktivity. A to s překvapivou, radostnou a hluboce opravdovou skutečností, že tato láska, viditelná v Ježíši Kristu, se šíří prostřednictvím církve a každého křesťana i kněze.

Kněžský rok má bezpochyby přinést mnoho ovoce v kázáních, katechezích, liturgii, na různých polích pastorální činnosti a hlavně ve vnitřní obnově každého kněze a také ve zvýšeném počtu seminaristů diecéze. Tato „smělost Boha“, o které mluvil 11. 6. 2010 Benedikt XVI. v homilii k zakončení Kněžského roku, nás všechny vybízí, jak poznamenal římský papež, „a očekává náš souhlas“.

+ Javier Echevarría

prelát Opus Dei

Javier Echevarría //
L'Osservatore Romano

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
clanek-mons-javiera-echevarrii-v-
losservatore-romano/](https://opusdei.org/cs-cz/article/clanek-mons-javiera-echevarrii-v-losservatore-romano/) (11.02.2026)